మిసిమి

చింతనాత్మక సారస్వతం

మాసపత్రిక, జనవరి . 2016 ₹ 25

ISSN 2454–4329

కాలపురుషుడు

మిసిమి

మాసపత్రిక

"All that we are is the product of what we have thought"

- Dammapada.

సంపుటి 27 జనవరి 2016 సంచిక 1

ప్రధాన సంపాదకుడు

చెన్నూరు ఆంజనేయ రెడ్డి

సంపాదకుడు

వల్లభనేని అశ్వినీకుమార్

సహాయ సంపాదకుడు

కాండ్రేగుల నాగేశ్వరరావు

సాంకేతిక సహాయకులు

పడవల ఉమాశంకర్, చేపూరి రమేష్,
మహమ్మద్ కుర్రాముద్దీన్ జీ షాన్, వెల్దండ రమేష్,
వేముల రాణి, సారిక నిర్మల,
నీలకంఠం నరసరాజు

సంస్థాపక సంపాదకులు

రవీంద్రనాథ్ ఆలపాటి

Printed & Published by

Bapanna Alapati

at **Kala Jyothi Process Pvt. Ltd.,**
1-1-60/5, R.T.C. 'X' Roads,
Musheerabad, Hyderabad - 500 020.
Ph. 040-27645536. Cell: 994 951 6567
E-mail : misimi_monthly@yahoo.in
www.misimimonthly.com
e-magazine : www.kinige.com/misimi

ప్రతి : ₹ 25 సంవత్సరానికి : ₹300

విదేశాలకు ప్రతి : $ 2.50 సంవత్సరానికి : $ 25

LIBRARY OF CONGRESS **LCCN 91-903060**

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBER INTERNATIONAL CENTRE

ISSN 2454-4329

ఈ నెల...

కమ్మతెమ్మెరలు 5

కీర్తి ప్రతిష్ఠలు 7
- ఆర్థర్ షోపెన్ హోవర్; (తెలుగు: ముక్తవరం పార్థసారథి)

హంపీ నుంచి హరప్పా దాక
డా॥ తిరుమల రామచంద్ర స్వీయచరిత్ర 15
- డా॥ రావినూతల సత్యనారాయణ

ఆధ్యాత్మిక చైతన్య సమన్వితాలు - కూచిపూడి నృత్య నాటకాలు ... 26
- డా॥ భాగవతుల హేమలత

రఘుపతి వెంకటరత్నం నాయుడు 30
- పతివాడ సూర్యనారాయణ

భారతదేశపు - మరువబడిన మానవులు 33
- వెన్నెలకంటి రాఘవయ్య

భాసుడు - నాటక భాస్కరుడు 41
- డా॥ ఇంద్రగంటి హనుమచ్ఛాస్త్రి

జీనోమ్ కథనమ్ - 4 44
- ము.పా.సా.

వేదిక 48
- ఆచార్య యార్లగడ్డ బాలగంగాధరరావు

వేదనాదం 52
- డా॥ దాశరథి రంగాచార్య

రామాయణం 60
- సాయి పాపినేని, జయశ్రీ నాయని

జానపద నాటక సాహిత్యం 65
- ఎన్. భక్తవత్సల రెడ్డి

కవి ప్రదీప్‌కు నూరేళ్లు 75
- హెచ్. రమేష్ బాబు

రాగరంజితం - రాగాల పల్లకి 80
- ఇంద్రగంటి జానకీబాల

'బడా' వెంగళరెడ్డి 83
- కోడూరు పుల్లారెడ్డి

ఒక వివరణ - ఒక స్పందన, మరొక మనవి 88
- ఆచార్య యార్లగడ్డ బాలగంగాధరరావు

చదవండి - పుస్తక పరిచయం 96
- ఎన్నార్కె

ముఖచిత్రం	: మినర్వా ఆఫ్ పీస్	చిత్రకారుడు	: Elifu Vedder
రెండవ అట్ట	: కాలపురుషుడు	”	: " "
మూడవ అట్ట	: నిర్మాణం	”	: " "
నాల్గవ అట్ట	: Guinevere	చిత్రకారుడు	: W. Leftwich Dodge

అట్టతో కలిపి 100 పుటలు

వివరాలు : 50 వ పుటలో...

"... పరిపాల యంతాం న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీ మహేశాః.."

పాలకులు భూమిని (ప్రజలను) న్యాయమార్గాన పరిపాలింతురుగాక! ఇదేమీ కోరరాని కోరిక కాదు – కాని తరతరాలనుంచి ప్రజలకు ఏమి ప్రాప్తమవుతుందో తెలియని విషయమూ కాదు–

నానాటికి పరిపాలకుల స్వార్థం పెరిగిపోవటానికి కారణమేమిటి?

వాషింగ్టన్‌లో, జెఫర్సన్ భవనం – అది నేషనల్ లైబ్రరీ ఆఫ్ కాంగ్రెస్. అందులో ఒక కుడ్య చిత్రం ఉంది. ఒకటేమిటి చాలానే ఉన్నాయి. 'అవినీతి' ప్రభుత్వం ఎలా వుంటుంది – ప్రజలకు 'శాంతి – సంపద' ఎలా వుండాలి – చిత్రాలన్నీ కథలు చెపుతాయి.

మానవజాతికి అవినీతి జాడ్యం ఇప్పటిది కాకపోయినా, ఇప్పటి పాలకులను మనం ఏ విధంగా సమర్థించగలం?

వేదాలకు సాధికారిక వ్యాఖ్యానం తెలుగువాడైన సాయణాచార్యుడు చెప్పినట్లు విన్నాం –

'కీర్తిప్రతిష్ఠలు' లో షోపెన్‌హావర్ కూడా వాల్మీకి, వ్యాస కాళిదాసులను బ్రహ్మస్వరూపులన్నాడు.

లైబ్రరీ ఆఫ్ కాంగ్రెస్ వాషింగ్టన్ డి.సి.

వీరికి ఏ పీఠం పురస్కారం అందించలేదు – ఇప్పటి ఆచార్యుల పయనం కీర్తిప్రతిష్ఠల కోసం, పురస్కార పీఠాల కోసం – రాజకీయ ప్రాపకం కోసం ప్రాకులాడటం – ఎన్ని దక్కినా ఇంకా ఏమి కావాలో తెలియని అజ్ఞానంలో కొట్టుమిట్టాడటం చూస్తుంటే అర్హత లేనివారే – ఇలా అర్రులుజాస్తుంటారనుకోవాలి – మరిన్ని వివరాలు 'కీర్తిప్రతిష్ఠలు'లో చదవండి.

ఇంతకీ చెప్పవచ్చింది ఏమిటంటే భారతీయ 'సాహిత్యం' ప్రపంచానికి చెప్పింది "పరిపాలనా యంతాం.." అని కదా. మన ఇంటనే ఇది కరువైతే ఇంక వెలుపల ఏమి చూడగలం?

'వేదిక' ను అందరూ ఆహ్వానించారు – సత్యపీఠం ఎక్కటానికి కొందరు ముందుకూ వస్తున్నారు –

ఆ వివరాలు తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవలసినవే – అభిప్రాయ భేదాలు ఎప్పుడూ వుంటాయి – ప్రజాస్వామ్యంలో – చర్చల్లో ఇవి భాగమే మరి.

దేశభక్తి గేయ రచనలో తనదంటూ ప్రత్యేక ముద్రను ఏర్పరచుకున్న కవి ప్రదీప్. ఆ పాటలు వింటూంటే మనసు ఉప్పొంగుతుంది, దేశం కోసం ఎంతటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడేలా చేస్తుంది. సరళమైన హిందీ భాషలో కదం తొక్కుతాయి ఆయన పాటలు.

మిసిమి రచయితలకు, పాఠకులకు, శ్రేయోభిలాషులకు నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు.

– సంపాదకులు

కమ్మతెమ్మెరలు

✶ "... మిసమిస సొగసుల సంగతేమో గాని, ***మిసిమి***ని చూస్తే చాలు మనస్సు సుమనోహరం, భావాంబర వీధులలో విహరింప జేసే సారస్వతం, నెల నెలా ప్రోది చేసుకొనే ***మిసిమి***కే సొంతం ... ముద్రణలోగాని, విషయాలకు గాని ఏ విధమైన రాజీ పడకుండా సకాలానికి పాఠకులకు పత్రికను అందిస్తున్న మీకు అభినందనలు. ఫీచర్లు విభిన్నంగా పాఠకుల అభిరుచుల మేరకు అందించటం మరో విశేషం...

... ఇక డిసెంబరు 2015 సంచిక గురించి ప్రస్తావించ వలసి వస్తే ముందుగా ఫలానా అని చెప్పే సాహసం చేయలేకపోతున్నా. అయినా వరుసక్రమాన్ని పరిగణనలోనికి తీసుకోకుండా చెప్పే ప్రయత్నం చేస్తా...

... *వేదిక* ఏర్పాటు చాలా సముచితంగా ఉంది. తెలియని విషయాలు, ఇంకా ఏదో చెప్పాలనుకొనేవాళ్ళకి అనుకూలంగా వుంటూ పత్రిక స్థాయిని మరింత పెంచేదిగానే వస్తుంది. అందునా దీన్నో సత్య పీఠం అన్నారు, కాబట్టి అందరూ ఎక్కే సాహసం చేయరు...

... గాన గంధర్వ ఘంటసాల గారిని వారి గీతాలను గుర్తు చేసుకొనే సందర్భం డిసెంబరు – అయితే డా।। సరోజినీ నాయుడు గార్ని గూర్చి *జాతిరత్నం* ఫీచర్ వెంబడే *అమ్మా సరోజినీదేవి* పాటను, వివరణను ఇవ్వటం చాలా బాగుంది. అవంత్స అందించిన *కృష్ణశాస్త్రి*గారి కవిభావన అమృతప్రాయమే. *వైతాళికులలో గూడవల్లి రామబ్రహ్మం* గార్ని గూర్చి కొసరాజు గారి రచన ఆద్యంతం ఆకట్టుకుంది. ఖలీల్‌కు సంబంధించిన కాళోజీగారి రచనలో చిన్న వయసులోనే *Prophet* మహాకావ్యాన్ని మొదటిసారిగా రాసి, తల్లికి వినిపించి తర్వాత సవరింపు చేసుకోవటం గురించి చక్కగా చెప్పారు. *పురస్కార సాహిత్యం*లో గడియారం వారి సాహిత్యం, *శతపత్రం* గూర్చి, రావినూతల గారి పరిచయం ప్రశంసించదగినది...

... చిట్టచివరగా *అట్టమీది బొమ్మల* గూర్చి ప్రస్తావించ వలసి వస్తే ఈ పత్రిక సాహితీ విలువలతోపాటు, కళాత్మక విలువలకూ ప్రాధాన్యం ఇస్తుందని చెప్పక తప్పదు. సాల్వీ, చాగంటి, స్రవంతిల చిత్రాలు అత్యంత అద్భుతంగా వున్నాయి. మగ్దలీనా శిల్ప చిత్రం సజీవంగా ఉంది...

... మీ సంపాదకీయం గురించి ఒక్కమాట చెప్పాలంటే ఆలోచనాత్మకంగా నవ్యతతో ఉంటుంది. పత్రిక ఆసాంతం సర్వదా అభినందనీయం. పాఠకునికి సంతృప్తికరంగా వుండేలా తీర్చి దిద్దబడుతుంది..."

– డా।। ఇమ్మిడిశెట్టి చక్రపాణి, అనకాపల్లి.

✶ "... ***మిసిమి*** నన్ను యీ వృద్ధాప్యంలో చాలా చాలా కదిలిస్తున్నది. మీ చిత్రకళాభిరుచికి ఆనందిస్తున్నాను. 1, 2, 3, 4 అట్టల చిత్రాలు పరమాద్భుతం... దేవికారాణి చౌదరి గురించి గతంలో చదివాను. విన్నాను ఆనాటి పెద్దలు చెప్పగా – !

... సంజీవదేవ్ రోరిక్ గురించి గొప్పగా వ్రాసారు... దేవికారాణి చిత్రాన్ని శ్రీమతి శివరాజు సుబ్బులక్ష్మి గారు చిత్రించారంటే ఆశ్చర్య పోతున్నాను. కథారచయిత్రిగా – చిత్రకారిణిగా తెలుసు ప్రముఖ నవలా రచయితా – కథకుడు బుచ్చిబాబుగారి భార్యగా వూహించలేక పోయాను...

... ఆమె కను రెప్పలలో అనంతాంబరపు నీలినీడలు కలవు అన్నట్లుగా వుందాచిత్రం. చిత్రకారిణి ప్రతిభకు నమస్కరిస్తున్నాను. గురజాడ వారి గురించి – *మేముత్తివెధవాయలమే* వెల్చేరు వారి వ్యాసాన్ని ఎవరూ ఆమోదించరు. బాగా యెత్తుకు యెదిగిన తరవాత ఏం వ్రాసినా చెల్లుతుందనుకోవడం మంచిది కాదనుకుంటా!...

... *శ్రీరంగం గోపాలరత్నం*గారి గురించి శ్రీమతి జానకీబాల ఎంతో చక్కగా వ్రాసారు సుమా! ..."

– చెరుకువాడ వెంకట్రామయ్య, విస్సాకోడేరు

✶ "... నేను గత నాలుగు సంవత్సరముల నుండి ***మిసిమి*** పత్రిక చందాదారునిగా పత్రికను అందుకుని అనేక విలువైన సాహిత్య, చారిత్రక విషయములపై వ్యాసములు చదువుతూ, విలువైన విషయములు తెలుసుకుంటూ హృదయోల్లాసము పొందుతున్నాను. అనేకమంది పెద్దల జీవిత చరిత్రలు, ఆయా రంగాల్లో నిష్ణాతులైన వారి కృషి తెలుసు కొనుట ఎంతో ఆనందదాయకం. పరోక్షంగా అయినప్పటికీ వారితో పరిచయం మహాభాగ్యం. ముఖచిత్రాలేకాక మిగిలిన అట్టలపై చిత్రాలు కూడా ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉంటున్నాయి. ఇవి సేకరించుట ఎంతో శ్రమతో కూడిన పని... ఇక స్వవిషయం చెప్పుకోవలసి యున్నది. నేను కడు వృద్ధుణ్ణి. 16-09- 2015 న 94వ సం॥లో అడుగు పెట్టాను. సెప్టెంబరు 3 ఉదయం నిద్రనుండి లేచిన 15 నిమిషాల్లోనే బెడ్ రూమ్‌లోనే పడిపోయా. కుడికాలు హిప్ ఫ్రాక్చర్ అయ్యింది. ఆ రోజు నుంచి నేను ఇన్ పేషెంటుగా హాస్పటల్‌లో డాక్టర్ల పర్యవేక్షణలో ఉన్నా. నా యీ ప్రస్తుత పరిస్థితిలో సాలు చందా రెన్యువల్ చేయలేనని మీకు తెలియజేయుటకు చింతించుచున్నాను. ఇంతకాలంగా ఆనందంగా, ఆరోగ్యంగా జీవించటానికి ముఖ్యకారణం నా సాహితీ మిత్రులు – ఆ పైన పుస్తకాలు... ***మిసిమి*** పత్రిక చందా 2015 సెప్టెంబరుతో ముగిసింది. అయినప్పటికీ అక్టోబరు – నవంబరు పత్రికలు పంపినారు. ధన్యవాదములు. ఒక విలువైన పత్రికకు చందా ముగింపు చెప్పడం బాధగానే యున్నది కాని ***మిసిమి*** పత్రిక పట్లగల అభిమానం వలన ఇంతగా ప్రస్తావన చేయడం జరిగింది..."

– వెలమాటి సత్యనారాయణ, రాజమండ్రి.

✶ "... నవంబరు సంచికలోని *శ్రీరంగం గోపాలరత్నం* గారి వ్యాసం చాలా బాగుంది. ఆవిడ *బికారి రాముడు*లో ఘంటసాలతో రెండు యుగళ గీతాలు కూడా పాడారని బాగా గుర్తు. – పాలగుమ్మి పద్మరాజుగారి రచనలు..."

– డి.ఎస్. శంకర్, వక్కలంక

✶ "... ***మిసిమి*** ప్రతి సంచికా సాహిత్య కళాభిమానులను అలరిస్తూనే ఉన్నది. డిసెంబరు సంచికలో *గూడవల్లి రామబ్రహ్మం* గురించి కొసరాజు వ్రాసిన వ్యాసం బాగుంది. మధుమేహ వ్యాధిగ్రస్తుడైన రామబ్రహ్మం అవసాన దశలో పక్షవాతంతో బాధపడి 1-10-1946న కాలధర్మం చెందారు. కొసరాజు అంతిమ శ్వాస విడిచింది 1977లో కాదు, 1986లో. ఆవంత్స సోమసుందర్, దాశరథి రంగాచార్య, సాయిపాపినేని, కాళోజీ, రావినూతల, శివనాగిరెడ్డి, యార్లగడ్డ, ప్రమోద్‌కుమార్ మొదలైన వారి రచనలు ఆకట్టుకున్నాయి....

"... *అమ్మా! సరోజినీదేవి* పాటను సంగీతపరంగా హృద్యంగా వివరించి పురుషోత్తమాచార్య అభినందనీయులు. వరవరరావుగారి *మా జాతి గులాబిరెమ్మా* వ్యాసం ఈ తరానికి అనేక విశేషాలను తెలిపింది.

"... *అమ్మా! సరోజినీదేవి* పాటను ఘంటసాల పాడిన రికార్డును మా చిన్నతనంలో విన్నాం. ఆ పాటను టంగుటూరి సూర్యకుమారి పాడలేదనుకుంటాను. పెద్దలు నిర్ధారణ చేయగోర్తాను..."

– డా॥ పి. దక్షిణామూర్తి తెనాలి.

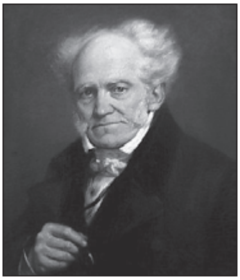

ఆర్థర్ షొపెన్ హొవర్

కీర్తిప్రతిష్ఠలు

– ఆర్థర్ షోపెన్ హోవర్

'**తో**కచుక్కలు, గ్రహాలు, నక్షత్రాలు' అంటూ రచయితల్ని మూడు రకాలుగా విభజించవచ్చు. క్షణకాలం పాటు తళుక్కున మెరిసి, అందరి దృష్టినీ ఆకర్షించి అంతలోనే కనుమరుగైపోతాయి తోకచుక్కలు. కాని గ్రహాలు, నక్షత్రాలు చిరకాలంగా కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. కొన్ని నక్షత్రాలు ఎక్కువ ప్రకాశవంతంగా కనిపిస్తాయి. దీనికి కారణం అవి మనకు చేరువలో వుండటమే. సమకాలికుల దృష్టిలో మాత్రమే మహా రచయితలనిపించుకుంటారు కొందరు. కాని, తరువాతి తరాలవాళ్ళు, ఈ రచయిత వునికిని కూడా గుర్తించరు. కొన్ని నక్షత్రాలు గగన తలంలో అనంతంగా వెలుగుతూనే వున్నాయి. వాటికి మరణం లేదనిపిస్తుంది. ఇవి ఒకసారి తక్కువ, మరొకసారి ఎక్కువ ప్రకాశవంతంగా వుండవు. వేల ఏళ్ళుగా మనం కొందరు రచయితల్ని చదువుతూనే వున్నాం – ఈ మధ్యకాలంలో మరెందరు వచ్చి, నిష్క్రమించారో తెలియదు. అలనాటి రచయితలు, అనాదిగా కాంతిని ప్రసరిస్తున్న కాంతిపుంజాలు. సుదూర నక్షత్రాలు. దేశ కాల పరిస్థితులకు వాళ్ళు అతీతులు. సార్వకాలీనత, సార్వజనీనత వాళ్ళ లక్షణం. మానవజాతి సమస్తం వాళ్ళ వారసత్వమే. *నక్షత్రాల కాంతి మనను చేరటానికి చాలా కాలం పడుతుంది.*

అసమాన ప్రతిభగల రచయితలను, తక్షణ కీర్తిప్రతిష్ఠలు వరించవని యిప్పటికే తెలుసుకున్నాం (గత అధ్యాయంలో) – ఎందుకంటే సామాన్య ప్రజలకు వీళ్ళను బేరీజు వెయ్యగలిగిన సంస్కారం వుండదు. కాని, యింతకన్నా ముఖ్యకారణం మరొకటుంది. సమకాలీనుల అసూయ వీళ్ళకు గుర్తింపు రాకపోవటానికి పెద్ద అడ్డంకిగా మారుతుంది. ఒకరికి కీర్తి రావటానికి, సహ రచయితల అసూయకన్నా పెద్ద అడ్డుగోడ మరొకటుండదు. ఎంత మందిని, ఎన్ని రకాల యిది అనామకులుగా మార్చిందో ఊహకు కూడా అందదు.

ఒక వ్యక్తికి వచ్చే గుర్తింపును పురిట్లోనే గొంతు నులిమి చంపటానికి సమకాలికులు తరతరాలుగా ఉపయోగిస్తున్న రహస్యాయుధం అసూయ. తమకు రాని గుర్తింపు మరొకరికి రాకుండా చెయ్యటమే వీరి పని. వీళ్ళ దృష్టిలో ఎవరికీ స్వంత వ్యక్తిత్వముండకూడదు. ఇతర్లు వాళ్ళనుండి ఏమాశిస్తున్నారో ఆ పనులే చెయ్యాలి. ఎలా వుండాలనుకుంటున్నారో అలాగే వుండాలి. ఎవరైనా తమకన్నా భిన్నంగా వుండి గుర్తింపు తెచ్చుకోవటం వీళ్ళు సహించలేరు. అయితే, ఎంత ప్రయత్నించీ, కొందరి కీర్తిప్రతిష్ఠల్ని అడ్డుకోలేరు గాని, చివరి క్షణం దాకా అన్ని రకాల ప్రయత్నాలూ చెయ్యటం తమ కర్తవ్యమనుకుంటారు వీళ్ళు. జీనియస్‌ల పట్ల సెకండ్ రేట్ రచయితల కడుపుమంట ఈనాటివి కాదు.

ప్రతిభపట్ల రెండు రకాల దృక్పథాలు అలవర్చుకోవచ్చు. ఒకటి – మనం స్వయంగా ప్రతిభ సంపాదించుకోవటానికి ప్రయత్నించటం. రెండు – మరొకరి ప్రతిభను గుర్తించటానికి నిరాకరించటం. ఈ రెండవ పద్ధతిని ఆచరించటం సులభం. సమాజంలో అందరూ చేసే పని యిదే. అసూయ అనేది మన లోపాలకు, మనలోని బలహీనతలకు చిహ్నం. అందువల్ల మన లోపాలను అంగీకరించటం కన్న, ఎదుటి మనిషికి ప్రతిభ లేదని వాదించటం సులభం. స్పానిష్ రచయిత, తత్త్వవేత్త బాల్తజార్ గ్రేసియన్ (1601–1658), అసూయకూ, ప్రతిభకూ వున్న సంబంధం గురించి ఓ పిట్టకథ చెప్పారు. ఒకసారి అడవిలోని పక్షులన్నీ కలిసి నెమలికి వ్యతిరేకంగా ఓ కుట్ర చేశాయి. దాని అందం మిగతావాటికి లేదు మరి.

"దాని పొగరు చూడు దాని టెక్కు చూడు, దాని రెక్కల్ని పీకేస్తేగాని దానికి బుద్ధిరాదు. అందమంతా తనదే అనుకొని ఎంత నీల్గుతున్నది!" అంటూ తన అక్కసు వెళ్ళబోసుకుంది నల్లకాకి.

"ప్రతిభ లేకపోవటమే నిజమైన ప్రతిభ. అదే అందరికీ వుండవలసిన సుగుణం" అనే వాదన అసూయకు మారుపేరు. ఇది నిజమని నమ్మిన కుళ్ళుబోతు వెధవలు ప్రతి కాలంలోనూ వున్నారు. ప్రతిభావంతులను కించపరచటానికి వాళ్ళ దగ్గర వున్న ఏకైక ఆయుధమిదే. ఇదే వాళ్ళ బ్రహ్మాస్త్రం. ప్రతిభ లేనివాళ్ళను ఆత్మన్యూనత నుండి రక్షించగలిగిన కవచకుండలలాంటిదిది. అందువల్ల కనీసం ఈ సుగుణమైనా తమకు పుష్కలంగా వుండాలని కోరుకుంటారు. నా ప్రధాన రచన World as will and Representation లో ఈ విషయాన్ని విస్తృతంగా చర్చించాను. "ప్రతిభ లేనివాళ్ళకు వినయమే భూషణము" అని తన Miscellaneous Writings లో ఒకచోట రాస్తాడు; లిక్టెన్‌బర్గ్ – గోతె మరింత దూకుడుగా "దొంగ వెధవలే అతి వినయం ప్రదర్శిస్తారు" అంటారు. అయితే, అంతకు ముందు సెర్వాంటెస్ కూడా యిలాంటి మాటలే చెప్పాడు. ఈయన తన Journey up Parnasus లో కవులకు యిలా సలహా యిస్తాడు : "కవులు తమ గురించి ఎప్పుడూ తక్కువ అంచనా వేసుకోకూడదు. ఎందుకంటే "అతి వినయం ధూర్తలక్షణం" అని ఒక నానుడి వుంది. ఇక, ఈ విషయంలో షేక్స్‌పియర్ కూడా తక్కువ తినలేదు. తన కవిత్వానికి మరణం లేదని పదేపదే చెప్పుకున్నారు (సానెట్స్‌లో). "ప్రాచీనుల్లోగాని, ఆధునికుల్లోగాని, స్వంత రచనల గురించి యింత ఆత్మవిశ్వాసం ప్రదర్శించిన రచయిత మరొకడు లేడు." అంటాడు కోలియేర్.

మంచి రచనల్ని, గొప్ప గ్రంథాల్ని ఎద్దేవా చెయ్యటం, వాటి విలువ తగ్గించి చూడడం అసూయాపరులకత్యంత యిష్టమైన పని. కాని అలా చెయ్యటం వాళ్ళకసాధ్యం. అందువల్ల చెత్త పుస్తకాలను ఆకాశానికెత్తుతారు. వాటినే అనర్ఘరత్నాలని కీర్తిస్తారు. అలా చెయ్యటంవల్ల మంచి పుస్తకాల నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్ళిస్తారు. కాని, అరచేతిని అడ్డుపెట్టి సూర్యకాంతినెవరాపగలరు? వాళ్ళు శతసహస్ర విధాల ప్రయత్నించినా, త్వరలోనే, మబ్బుతెరలను చీల్చుకుని జాజ్వల్యమానంగా ప్రకాశిస్తాడు సూర్యుడు. చెత్తపుస్తకాలు సంపాదించుకున్న కీర్తి మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చటగా మిగిలిపోతుంది. అఖ్యాతు అనబడే దుమ్ము వాటిని కప్పేస్తుంది. ఇలాగ దుష్ప్రచారం చేసేవాళ్ళూ, శకున పక్షులూ అజ్ఞాతంలో వుండటానికిష్టపడతారు. తమ మొహాలకూ మసి అంటుతుందేమోనని.

అంతమాత్రాన, వీళ్ళు తమ కుటిల యత్నాలను మానేస్తారా? లేదు. ఒకటి కాకపోతే, మరొక తప్పుడు దారి వెతుక్కుంటారు. ప్రతిభావంతుడు రంగప్రవేశం చేసినప్పుడు, సమకాలికులందరూ పిడుగుపడినట్టుగా వులిక్కిపడతారు. నెమలి పింఛం యితర పక్షుల్లో అసూయ రగిలించిందే, అలా ప్రతిభాసూర్యుడి ముందు నిశ్చేష్టులవుతారు. నోళ్ళు పెగలవు. సామూహికంగా అందరికీ పక్షవాతం వచ్చిందా, కాళ్ళూ చేతులూ పడిపోయాయా అనిపిస్తుంది. అయితే, ఆ నిశ్శబ్దం ఒక కుట్ర. సెనెకా అన్నట్టుగా ఆ మౌనముద్రలో కాలనాగులు కాటెయ్యాటానికి అవకాశం కోసం వెదుక్కుంటాయి. 'సాంకేతికంగా' ఈ మౌనానికి మనం 'విస్మరించటం' అని పేరుపెట్టొచ్చు. మంచి పుస్తకానికి గుర్తింపు రాకుండా వుండటానికి యిది తాత్కాలికంగానైనా వుపయోగపడుతుంది. ఒక రచయితకున్న పాఠకులందరూ అతని ప్రత్యర్థులే అయినప్పుడు, అతనికి కీర్తి వచ్చే అవకాశమే లేదుగద! పుస్తకాన్ని గురించిన సద్విమర్శకే తావులేదు. అందరూ అందులోని లోపాల్ని ఎత్తిచూపేవాళ్ళే. లేదా దాని గురించి మాట్లాడగూడదని మూతి బిగించుకొని కూర్చున్నవాళ్ళే. ఒకవేళ, ఈ కుట్రదార్లు, మౌనం వీడి, దాన్ని పొగడాల్సి వచ్చినా, దాని వెనకా మరేదో రహస్య కారణముంటుంది. పుస్తకం "విదేశాలలో ప్రచురితమైతే తప్ప దానికి నిజమైన గుర్తింపు రాదు" అంటాడు గోతె.

"మనం చేస్తున్న పనే మరొకరు చేసినప్పుడు, వాణ్ణి పొగడమంటే మనల్ని మనం కించపరచుకోవటమే. మన స్వంత పనికివ్వని విలువ పరులకిస్తున్నామన్న మాట." –గోతె.

అందువల్ల సమకాలీనులు ఒక వ్యక్తి ప్రతిభను గుర్తించకపోవటం సహజమే. అలాగే, లోపాలు వెదకటం, రంధ్రాన్వేషణ చెయ్యటం మరింత సహజం. ఇలా చెయ్యటంవల్ల మనం యితర్లకన్న గొప్పవాళ్లమని ప్రకటించుకుంటున్నాం. ఇన్ని అడ్డంకుల్ని అధిగమించి, ఎవరినైనా కీర్తి వరించిందంటే దానికి మరేదో బలమైన

కారణముండి వుండాలి. పరస్పరం పొగడ్తలలో ముంచెత్తుకొనే భజన బృందాల గురించి నేను మాట్లాడటంలేదు. ఒక గొప్ప పని స్వయంగా చెయ్యటంలో వచ్చినంత తృప్తి, మరొకరి కృషిని గుర్తించటంలోనూ వస్తుంది. మొదట హీసియడ్ (గ్రీక్ కవి – హోమర్ సమకాలికుడు), తరువాత మాకియవెల్లి యిలా శెలవిచ్చారు "కొందరు సత్యాన్ని స్వయంగా గ్రహించగలరు. కొందరు చెబితే తెలుసుకుంటారు. మరికొందరికి స్వయంగా తెలుసుకునే జ్ఞానమూ వుండదు, చెప్పినా గ్రహించలేరు". అందువల్ల, మొదటి రకానికి చెందలేని వ్యక్తి, కనీసం రెండో రకంగానైనా వుండాలనుకుంటాడు. ఎవరికైనా గుర్తింపు దొరికేది వీళ్ళవల్లే.

అయితే ఒకసారి గుర్తింపు లభించిన తర్వాత, ఆ పుస్తకాన్ని, లేదా ఆ పనిని ఆకాశానికెత్తటానికి జనం పోటీపడతారు. అలా పొగడకపోతే, తమ గౌరవం తగ్గిపోతుందేమోనని వాళ్ళ భయం. "జ్ఞానం ఎక్కడుందో గుర్తించినవాడే జ్ఞాని" అన్న జెనోఫోన్ సూక్తిని ఆచరణలో పెడతారు. ఒక పనిని స్వయంగా చెయ్యటంవల్ల సంపాదించలేని కీర్తిని, దాన్ని శ్లాఘించటం వల్లనైనా మూటగట్టుకోవాలనుకుంటారు. సైన్యం ఓటమి ముంగిట వున్నప్పుడు చేసే పని యిదే. మొదట సైనికులందరూ ముందు వరసలో వుండాలనుకొంటారు. కాని పరాజయం తప్పదనుకున్నప్పుడు పారిపోవటానికి పోటీపడతారు. తిరోగమనం చిత్తగించినవాళ్లు, తమలో అత్యంత సమర్థవంతమైన తిరోగమనదారుని ఆదర్శంగా తీసుకొని, అతడి మీద పొగడ్తల వర్షం కురిపిస్తారు. అంటే, ఏ అభిరుచి వున్నవాళ్ళు ఆ అభిరుచికి అనుకూలంగా వున్న రచయితలనే ఆదర్శంగా తీసుకుంటారు. వాళ్ళతోనే పోటీ పడాలనుకుంటారు.

ఈ చర్చతో మనకు స్పష్టమైనదొక్కటే. కీర్తి శిఖరాలనధిరోహించటం కష్టసాధ్యమే అయినప్పటికీ, సంపాదించిన కీర్తిప్రతిష్ఠల్ని నిలుపుకోవటం మరింత కష్టం. అంతేకాదు, అప్రయత్నంగా లేదా అతి సులభంగా వరించిన కీర్తి ఎక్కువ కాలం కొనసాగదు. అందరికీ సాధ్యమైన పనే మనమూ చేసి కీర్తి సంపాదించుకుంటే యితర్లూ అలాగే చేస్తారు. మనకు వచ్చిన కీర్తి అంత త్వరగానూ పలచనైపోతుంది. ఎందుకంటే, కీర్తిమంతుల్ని అనుకరించటానికే అందరూ కోరుకుంటారు. అంతేకాదు, ఎవరినైనా త్వరగా కీర్తి వరించిందంటే అది కాస్త అనుమానించవలసిన విషయమే. దీన్ని తమలాంటివాణ్ణి చూసి జనం చేసిన కరతాళ ధ్వనిగానే భావించాలి. ఒక ఉదాహరణ ద్వారా ఈ వింత పరిస్థితిని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఎథీనియన్ రాజకీయ ప్రముఖుడు ఫోషియన్ అనర్గళంగా వుపన్యసిస్తున్నప్పుడు శ్రోతల కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టాయట. వెంటనే తన ఉపన్యాసం ఆపి, "ఏమైనా తప్పుగా మాట్లాడానా? నా మాటలు మీకు అంత మూర్ఖంగా వినిపించాయా?" అని అడిగాడట ఫోషియన్.

చిరకాలం మనగలిగిన కీర్తి క్రమంగా, నెమ్మదిగా పరిపక్వతను సంపాదించుకుంటుంది. సమకాలికులు మాత్రమేకాదు, తరువాతి తరాలవాళ్ళు కూడా శ్లాఘించగలిగిన గుర్తింపు రావటానికి చాలా సమయం పడుతుంది. ఇది సాధించగలిగినవాడు కోటికొక్కడు. సమకాలికుల అసూయను తట్టుకుని శతాబ్దాలపాటు నిలిచిపోగలిగినవాళ్ళు అరుదు. కాని, కొద్దిపాటి ప్రతిభ వున్నా, తక్షణ కీర్తిని పొందటం అంత కష్టమేమీ కాదు. ఇలాంటివాళ్ళు, తమ జీవితకాలంలోనే, ఆ కీర్తి తొలి మంచులా కరిగిపోవటం కూడా చూస్తారు. అంటే యవ్వనంలో తమకంటూ ఓ గుర్తింపు సంపాదించుకున్న వాళ్ళు వృద్ధాప్యంలో అనామకులుగా జీవితం గడుపుతారు. కాని నిజమైన ప్రతిభావంతులు, అనేక సంవత్సరాలపాటు అజ్ఞాతంలో గడిపినా, చివరికి వాళ్ళ పేరు జాజ్వల్యమానంగా వెలుగుతుంది. కొన్నిసార్లు మరణానంతరమే యిది సంభవించవచ్చుగాక. అంటే మరణశయ్యే వాళ్ళ కీర్తి సింహాసనం (రోమన్ కాథలిక్కు సంప్రదాయంలో మహనీయులను మరణానంతరమే సెయింట్స్ గా గుర్తిస్తారు). జర్మన్ కవి, రచయిత, జర్నలిస్టు (1771–1826) సీగ్‌ఫ్రీడ్ ఆగస్ట్ మాల్‌మాన్, తన రచన Herodes లో చెప్పినట్టుగా, గొప్ప పని ఏదైనా జనసామాన్యానికి వెంటనే నచ్చదు. జనం ప్రతిష్ఠించిన దేవతా విగ్రహం ఎంతోకాలం పూజలు అందుకోదు.

ఈ ఉదాహరణ చిత్రకళకు బాగా వర్తిస్తుంది. మనకు తెలుసు. గొప్ప కళాఖండాలకు తొలిరోజుల్లో ఎటువంటి గుర్తింపు లభించలేదు. అనేక సంవత్సరాలపాటు, అనేకమంది కళాప్రియులు వాటి విలక్షణతను లోకానికి

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Misimi+January+2016

* * *